

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X
bytem X

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2024, č. j. OSH 379/24-2/67.1/24113/Rg KULK 90021/2024

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Shora označeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou, odboru dopravně správních agend (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 14. 3. 2024, č. j. 25192/2024, sp. zn. 635/2024/SPR/DSA/Bur.
2. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), zamítl námitky žalobce proti záznamům bodů v evidenční kartě řidiče jako neodůvodněné a potvrdil záznam celkového počtu 12 bodů provedený ke dni 17. 10. 2022. Připustil, že oznámení o dosažení 12 bodů spolu s výzvou k odevzdání řidičského průkazu nebylo žalobci doručeno neprodleně po dosažení 12 bodů, ale až dne 18. 1. 2024 na základě přestupku spáchaného dne 15. 12. 2023.
3. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že správní orgán I. stupně po přezkoumání podkladů (příkazové bloky, příkaz ze dne 22. 1. 2022 s doložkou právní moci dne 12. 2. 2022), na základě kterých byly žalobci zaznamenány body, zjistil, že mu byly body zaznamenány ve všech případech správně. Rovněž žalovaný neměl po vyhodnocení těchto podkladů proti záznamům bodů žádné výhrady. K námitce opožděného oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče žalovaný na základě závěrů rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 16. 2. 2018, sp. zn. 29 A 19/2016, jehož se žalobce dovolával, uvedl, že oznámení nebylo žalobci doručeno neprodleně, ale až po více jak jednom roce, to ovšem nezpůsobuje jeho nezákonnost. Pokud by byly aplikovány závěry označeného rozsudku, lhůta pro toto oznámení by byla analogicky 3 roky jako pro obnovu řízení podle § 100 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, případně jako promlčení doba pro přestupek dle § 30 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), či lhůta zániku odpovědnosti za trestný čin, která je minimálně 3 roky dle § 34 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník. Dle žalovaného krajský soud v označeném rozsudku dovodil, že lhůta pro oznámení dosažení 12 bodů v rámci bodového hodnocení je analogicky 3 roky. V tomto směru žalovaný doplnil argumentaci správního orgánu I. stupně. Dodal, že body zaznamenané žalobci dne 15. 12. 2023 byly zaznamenány chybně, tato administrativní chyba však nezakládá nezákonnost napadeného rozhodnutí.

II. Žaloba

4. Ve včas podané žalobě žalobce namítal, že oznámení o dosažení celkového počtu bodů s výzvou k odevzdání řidičského průkazu po cca 13 měsících představuje porušení principu právní jistoty a zásady rychlosti řízení. Žalobce neměl o dosažení maximálního počtu bodů ponětí, nelze mu tak klást k tíži pochybení a nečinnost správního orgánu I. stupně. Pokud by správní orgán I. stupně postupoval v souladu se zákonem a oznámení by žalobci doručil neprodleně písemně nebo elektronickou cestou, byl by žalobcův trest již pravděpodobně vykonán. Zpětné uložení trestu po více než roce neplní svůj zákonný účel, je proto nezákonným zásahem do práv žalobce. Žalobce odkazoval na konstantní judikaturu Ústavního soudu, podle které je otázka institutu lhůt spjata s principem právní jistoty. Rovněž se dovolával rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 16. 2. 2018, sp. zn. 29 A 19/2016.
5. V dalším žalobním bodu žalobce namítal, že se žalovaný nedostatečně vypořádal s odvolacími námitkami. Dále žalobce uvedl, že analogická aplikace promlčecí doby, která je stanovena za přestupky podle zákona o odpovědnosti za přestupky, není správná a je nepřiměřená, neboť pomíjí závažnost přestupků, které vedly k dosažení bodového limitu.

Tříletou lhůtu pro promlčení přestupku nelze na řízení o odebrání řidičského oprávnění automaticky vztáhnout, dochází tím k neodůvodněnému rozšiřování sankční povahy tohoto řízení. Navíc zákon o silničním provozu stanoví možnost žádat o vrácení řidičského oprávnění po uplynutí 1 roku od jeho odebrání. Aplikace tříleté lhůty pro oznámení je proto zjevně nepřiměřená, neboť by mohla vést k situaci, kdy řidič bude teprve informován o dosažení 12 bodů v době, kdyby již za normálních okolností mohl žádat o vrácení řidičského průkazu. Žalobce zopakoval, že takový postup narušuje princip právní jistoty a účel celého bodového systému.

6. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k opětovnému rozhodnutí. Náhradu nákladů řízení žalobce výslovně neuplatňoval.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí, v němž se již s námitkami žalobce řádně vypořádal. Rozhodnutí označil za opodstatněné, a proto navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, v souladu s § v 75 odst. 2 s. ř. s., vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu podle § 75 odst. 1 s. ř. s. Po provedeném přezkumu shledal, že žaloba není důvodná.
9. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí, kterým byly zamítnuty námitky žalobce proti záznamům bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu a tyto záznamy byly potvrzeny.
10. Podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu platí, že řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za určitý přestupek a tento přestupek spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů.
11. Podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností mj. ke dni pravomocného uložení pokuty za přestupek, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení správního trestu za přestupek příkazem na místě.
12. Podle § 123c odst. 1 zákona o silničním provozu příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zaznamenává řidičem dosažený počet bodů pouze do celkového počtu 12 bodů.
13. Podle § 123c odst. 3 uvedeného zákona, příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.

14. Podle § 123d odst. 1 uvedeného zákona platí, že řidič, který podle shora citovaného ustanovení pozbyl řidičské oprávnění, je oprávněn požádat o jeho vrácení nejdříve po uplynutí 1 roku ode dne pozbytí řidičského oprávnění podle § 123c odst. 3.
15. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Dle odst. 2 platí, shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Dle odst. 3, shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
16. Z citovaných zákonných ustanovení vyplývá, že v případě přestupků projednaných v příkazním řízení příslušný správní orgán provede záznam v registru řidičů na základě oznámení o uložení správního trestu příkazem, resp. příkazem na místě. Takový záznam bodů má učinit nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení oznámení pokuty. Dosáhne-li záznam celkového počtu 12 bodů, je příslušný obecní úřad povinen řidiči neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámit tuto skutečnost a vyzvat ho k odevzdání řidičského průkazu. Doručení oznámení o záznamu celkového počtu 12 bodů má významné následky, neboť po uplynutí lhůty 5 pracovních dnů od dne jeho doručení ztrácí řidič řidičské oprávnění a v této lhůtě musí odevzdat řidičský průkaz. K opětovnému nabytí řidičské způsobilosti může dojít jen postupem podle § 123d zákona o silničním provozu, tedy uplynutím jednoho roku ode dne pozbytí řidičského oprávnění, při splnění dalších zákonných podmínek.
17. Podstata žalobní argumentace spočívá v tom, že správní orgán I. stupně již nebyl oprávněn po více než 13 měsících od dosažení celkového počtu 12 bodů (ke dni 17. 10. 2022) oznámit tuto skutečnost žalobci a vyzvat ho k odevzdání řidičského oprávnění ve smyslu § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu (oznámení doručeno dne 18. 1. 2024).
18. Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 16. 2. 2018, č. j. 29 A 19/2016-51, jehož se účastníci shodně dovolávají, se primárně zabýval možností provést opravu bodů v registru řidičů po uplynutí doby 5 pracovních dnů od ode dne doručení oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. Krajský soud se vyjádřil rovněž k povaze lhůty *neprodleně*, v níž je příslušný správní orgán povinen oznámit řidiči stanoveným způsobem dosažení 12 bodů v registru řidičů a vyzvat ho k odevzdání řidičského průkazu. Konstatoval: „Z citovaných ustanovení vyplývá, že správní orgány jsou povinny provést záznam bodů v registru řidičů do 5 pracovních dnů ode dne doručení oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení a neprodleně po provedení záznamu, kterým řidič dosáhl 12 bodů, mu tuto skutečnost oznámit a vyzvat jej k odevzdání řidičského průkazu. Tyto lhůty („do 5 pracovních dnů“ a „neprodleně“) je třeba považovat toliko za lhůty pořádkové, s jejichž uplynutím zákon nepojí žádné právní následky, zejména zánik pravomoci provést záznam bodů nebo zaslat řidiči oznámení o dosažení 12 bodů a výzvu k odevzdání řidičského průkazu. Soud připouští, že na základě výslovného znění zákona lze *prima facie* dospět k témuž závěru, k němuž dospěl žalovaný, že právo provést záznam bodů, resp. jeho opravy a následně doručovat oznámení o dosažení 12 bodů a výzvu k odevzdání řidičského průkazu, není omezeno žádnou propadnou lhůtou, a proto bylo možné tyto úkony provést i po více než pěti letech od spáchání předmětného přestupku. Takový výklad by však byl v rozporu se základními principy, na kterých stojí demokratický

právní stát. A následně s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) – konkrétně rozsudky ze dne 6. 9. 2017, č. j. 10 Afs 329/2016-51, publ. pod č. 3637/2017 Sb. NSS; ze dne 19. 2. 2009, č. j. 1 Afs 15/2009-105, publ. pod č. 1837/2009 Sb. NSS – krajský soud dovodil, „... nezbytnou podmínkou výkonu státní moci v podmínkách demokratického právního státu je podřízení státní moci obecným pravidlům právního řádu. Proto ani při zásazích do práv a povinností řidičů nemohou jednat státní orgány bez omezení. Stanovení doby, během níž lze provádět záznamy bodů v registru řidičů, resp. jejich opravy, a doručovat řidičům oznámení o dosažení 12 bodů, je významným limitem uplatňování státní moci proti adresátům práv a povinností. Institut časově podmíněného uplatnění výkonu státní moci přináší do společnosti stabilitu a jistotu. ...“ Dále uvedl: „Pokud výklad zákona směřuje k opaku a vytváří situaci, v níž zásah státu do právní sféry řidičů spočívající v záznamu bodů v registru řidičů, resp. zasílání oznámení o dosažení 12 bodů, s nímž zákon pojí pozbytí řidičského oprávnění, nepodléhá žádné časové limitaci, ohrožuje právní jistotu a oprávněná očekávání adresátů právních norem (čl. 1 odst. 1 Ústavy).“ Rovněž s přihlédnutím k závěrům usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, dle kterého „[z]áznam stanoveného počtu bodů v registru řidičů podle § 123b odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, je „trestem“ ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a čl. 7 odst. 1 věty druhé Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod“, krajský soud uvedl, že u záznamu bodů nepochybně jde o zásah veřejné moci do soukromé sféry jednotlivce, na nějž je nutno uplatnit shora uvedené časové limity, neboť v návaznosti na provedení záznamu, kterým řidič dosáhne 12 bodů, resp. v návaznosti na doručení oznámení o dosažení 12 bodů totiž nastává citelný negativní následek s tím spojený – pozbytí řidičského oprávnění. Krajský soud hledal vhodnou paralelu ve vztahu k ostatním zásahům státní moci do sféry v oblasti správního práva, ať již jde o lhůtu pro zánik odpovědnosti za přestupek či správní delikt právnické osoby podle zákona o silničním provozu (nyní již jen přestupky), nebo lhůtu 3 let pro obnovu řízení dle § 100 správního řádu, či lhůty pro zánik odpovědnosti za trestné činy dle trestního zákoníku. A v bodu [34] uzavřel: „Na základě shora uvedených skutečností nelze určit konkrétní lhůtu, po jejímž marném uplynutí správnímu orgánu zaniká pravomoc provádět záznamy bodů v registru řidičů (popř. jejich opravy). Lze však konstatovat, že s přihlédnutím ke všem lhůtám, jejichž analogická aplikace připadala s ohledem na správněprávní povahu těchto úkonů v úvahu (1, 2, 3, 4 roky), nebylo provedení opravy záznamu bodů po téměř šesti letech od spáchání posledního z přestupků, kterým žalobce dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení (31. 12. 2009) a po sedmi letech od spáchání konkrétního přestupku (18. 9. 2008), možné. Pouze touto interpretací je vyloučena ústavně nepřijatelná možnost provádět záznamy bodů, resp. jejich opravy kdykoliv bez časového omezení. Správní orgán prvního stupně tedy svým postupem v daném případě nerespektoval ústavněprávní zásadu právní jistoty a oprávněné očekávání žalobce. Z takto opraveného záznamu bodů proto nelze vycházet a k těmto bodům nelze přihlížet.“

19. Správně citovanými závěry se zdejší soud plně ztotožňuje, považuje je za souladné s principem právní jistoty adresátů norem veřejného práva a principem časového limitu zásahu veřejné moci do soukromé sféry jedinců.
20. Nebylo tedy pochybením, pokud z uvedených závěrů žalovaný při vypořádání odvolacích námitek žalobce vycházel a v tomto směru doplnil argumentaci obsaženou v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Předně je třeba uvést, že rozhodnutí žalovaného je přezkoumatelné, žalovaný na podstatu námitek žalobce reagoval adekvátně. Soud připomíná, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí je nutno vnímat jako objektivní překážku, která soudu znemožňuje přezkoumat napadené rozhodnutí (srov. např. rozsudky NSS ze

dne 28. 2. 2017, č. j. 3 Azs 69/2016-24; ze dne 27. 9. 2017, č. j. 4 As 146/2017-35). Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76, Sb. NSS 1566/2008). Platí, že správní orgány a soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí. Takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud a obdobně judikuje NSS (srov. náleze ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, a rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost má být vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat (srov. rozsudky NSS ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45; či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64), a to i z toho důvodu, že se daným postupem oddaluje konečné vyřešení merita sporu. Nepřezkoumatelnost nezakládá ani subjektivní nespokojenost s rozsahem argumentace v odůvodnění napadeného rozhodnutí, naplňuje-li rozhodnutí zákonné požadavky dle § 68 odst. 3 správního řádu a na podstatu námitek účastníka řízení dává odpověď. V daném případě žalobce nekonkretizuje, jakou odvolací námitku považuje za nevypořádanou, naopak se závěry žalovaného polemizuje a uvádí, proč je považuje za nezákonné. Nic soudu nebránilo, aby spornou právní otázku a aplikaci § 123b odst. 3 zákona o silničním provozu v žalobcově věci posoudil.

21. Z citovaného rozsudku neplyne, že by bylo třeba vždy analogicky aplikovat lhůtu 3 let, kterou argumentoval žalovaný. Krajský soud v Brně totiž uzavřel, že konkrétní lhůtu pro opravu záznamů bodů a oznámení o dosažení maximálního počtu 12 bodů přesně stanovit nelze a posuzoval konkrétní případ pouze s přihlédnutím k délce všech propadných lhůt, které připadají v úvahu na poli správního trestání, rovněž se zohledněním minimální promlčecí doby 3 let pro nejméně závažné trestné činy. Nicméně žalovaný dle názoru soudu nepochybil, jestliže v žalobcově případě nakonec posoudil doručení oznámení o dosažení 12 bodů po cca 15 měsících jako nikoli nepřiměřené s odvoláním právě na lhůtu 3 let, která se na poli správního trestání objevovala ve vícero případech, na něž žalovaný poukázal.
22. Ve světle shora citovaných závěrů citovaného rozsudku má i soud za to, že doručení oznámení po cca 15 měsících od záznamu celkového počtu 12 bodů není nepřiměřeným zásahem do žalobcových práv. Nelze dospět k závěru, že takovým časovým limitem by měl být pouze 1 rok vzhledem k tomu, že žalobce by měl již „trest“ v podobě ztráty řidičského oprávnění, o jehož vrácení si může požádat postupem dle § 123d odst. 1 zákona o silničním provozu, nyní již pravděpodobně vykonán. Nelze opomenout, že žalobce až do doručení oznámení a výzvy své řidičské oprávnění využíval, ačkoli již dosáhl maxima 12 bodů. Postupem správního orgánu I. stupně v žádném případě nedošlo k tomu, že by žalobce pozbyl řidičské oprávnění na dobu delší, než je stanovena v uvedeném ustanovení.
23. Argumentuje-li žalobce tím, že aplikace tříleté lhůty je nepřiměřená vzhledem k menší závažnosti přestupků, které vedly k dosažení bodového limitu, je nutno oponovat smyslem bodového hodnocení. Tím je dle § 123a zákona o silničním provozu sledování a postižení ve formě záznamu bodů opakovaného páčání přestupků spáchaných porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích. Je-li záznam stanoveného počtu bodů v registru řidičů podle § 123a, § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu postihem *sui generis* za daný přestupek, pak ztráta řidičského oprávnění podle § 123c odst. 1 a 3 uvedeného zákona je takovým „trestem“ pouze v případě opakovaného

páchání vybraných přestupků v určitém časovém období, nikoli za jednotlivé přestupky. Nelze tak jednoduše poukázat na promlčecí dobu jednotlivých přestupků, které k postupnému záznamu celkového počtu 12 bodů vedly.

24. Podpůrně lze poukázat na právní úpravu odečítání bodů obsaženou v § 123e zákona o silničním provozu. Dle § 123e odst. 1 tohoto zákona se řidiči odečítají body postupně, a to nejdříve po 12 po sobě jdoucích kalendářních měsících, jestliže mu nebyl ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, na jehož základě mu byl v registru řidičů zaznamenán naposled stanovený počet bodů, pravomocně uložen správní trest za přestupek spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení. Dle písm. c) uvedeného ustanovení se všechny zbývající body řidiči odečtou, pokud nebyl takto pravomocně potrestán po dobu 36 po sobě jdoucích kalendářních měsíců. I tato právní úprava nasvědčuje tomu, že smyslem právní úpravy bodového systému je přihlížet k opakovanému páchání vybraných přestupků minimálně po dobu 1 roku, přičemž úplného výmazu bodů řidič dosáhne teprve tehdy, nedopouští-li se takového protiprávního jednání po dobu delší, a to právě 3 let, přičemž tato doba neběží po dobu uložení zákazu řízení motorových vozidel a dalších případech stanovených v odst. 3 uvedeného ustanovení.
25. Žalobce se s úspěchem nemůže dovolávat ani toho, že o dosažení maximálního počtu bodů neměl ponětí. Soud v této souvislosti považuje za nutné připomenout, že žalobce se záznamům bodů za jednotlivé přestupky v registru řidičů nebrání. Jejich spáchání si tedy byl vědom, za přestupky byl potrestán na základě příkazů vydaných na místě, o čemž svědčí dva bloky na pokutu zaplacenou na místě i na místě nezaplacenou, které podepsal. Stejně si musel být vědom vydání dalšího příkazu v příkazním řízení, kterým mu byl vedle pokuty uložen zákaz řízení všech motorových vozidel na dobu 8 měsíců. Žalobce si tak musel být vědom negativních následků, které pro něj pravomocné shledání vinným z přestupků bude mít, a to včetně možnosti záznamů bodů v registru řidičů. Neznalost zákona v tomto směru nemůže být pro žalobce omluvou. Nic žalobci nebránilo, aby si ověřil, zda mu v souvislosti s vydáním příkazu, resp. příkazů na místě byly vedle správních trestů zaznamenány rovněž body v registru řidičů, a to prostřednictvím žádosti o výpis z registru řidičů o jeho záznamech bodového hodnocení podle § 123b odst. 5 zákona o silničním provozu. S účinností od 1. 1. 2024 je přitom možnost řidičů informovat se o zápisu bodů ještě rozšířena. Podle § 123b odst. 7 zákona o silničním provozu, ve znění zákona č. 271/2023 Sb., platí, že na žádost řidiče podanou u příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností se řidiči zasílají informace o každé změně v jeho bodovém hodnocení.

V. Závěr a náklady řízení

26. Soud tak z výše uvedených důvodů dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná a zamítl ji postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
27. Ve věci rozhodoval, aniž nařídil jednání, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za výslovného souhlasu žalobce i žalovaného.
28. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
29. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 2. červenec 2025.

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu